

[Kurt Hansen.]

gang, jeg står heroppefra og tager ordet til enten et lovforslag eller et forslag til folketingsbeslutning vedrørende den offentlige arbejdsformidling. De intentioner og de hensigter, vi har, er dækket ind af de øvrige forslag eller kan blive dækket ind på baggrund af det udvalgsarbejde, der foregår.

Men jeg vil godt lige gøre det klart: VS støtter naturligvis, at anvisning og kontrol af arbejdskraft sker fra fagforeningernes side. Det er muligt, at der er en række funktioner, som arbejdsformidlingen i dag varetager mere eller mindre godt, mere eller mindre hensigtsmæssigt, der naturligvis ikke skal underlægges fagforeningen. Det kan ikke være et fagforeningskontors opgave f. eks. at foretage socialrådgivning el. lign. Det må ligge andre steder, og det er muligt, at man kan oprette en instans eller fastholde en instans, der kan foretage den rådgivning bedre, end den rent faktisk foregår i dag. Jeg har også prøvet at være på arbejdsformidlingskontorerne. Jeg har ikke fået en tilstrækkelig rådgivning, selv om jeg faktisk havde brug for det på daværende tidspunkt.

Naturligvis er dette forslag et led i hetzen mod de offentligt ansatte. Denne hetz deltager VS naturligvis ikke i, men vi støtter de forslag, der går ud på at nedlægge nogle centrale administrationer inden for det offentlige, nogle centrale administrationer, som gør, at det er lønarbejderne, der kommer i klemme, at det er lønarbejdernes aktionsmuligheder, at det er lønarbejdernes muligheder for at erhverve sig bedre løn- og arbejdsforhold, der kommer i klemme. Sådanne forslag vil vi naturligvis støtte, og jeg vil anbefale fremskridtspartiet f. eks. også at fremsætte et forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af det økonomiske råd, så vil vi støtte det fuldt ud.

Af bemærkningerne fremgår det, at der måske kan være nogle problemer i forhold til de uorganiserede, den relativt store styrke, den for store styrke af uorganiserede arbejdere, som findes på arbejdsmarkedet. Jeg mener, det vil være en yderst rimelig foranstaltning, hvis fagforeningerne havde mulighed for også at foretage den formidling af uorganiseret arbejdskraft, som naturligvis skal finde sted. Derigennem havde man en mulighed for fra fagbevægelsens, fra den

enkelte fagforenings side at følge lønudviklingen langt, langt bedre, end man rent faktisk er i stand til i dag, og dermed har man også en mulighed for måske at opnå en højere organisationsprocent. Det er VS naturligvis også tilhænger af.

Der er en ting, jeg vil nævne i denne forbindelse, det er den meget uheldige paragraf — jeg mener, det er § 61 eller § 63 — i arbejdsløshedsloven, som direkte kan være med til at tvangsforflytte folk. Det er en af de ting, som vi må have frem. Den paragraf har ikke ramt titusinder af arbejdere, men den har ramt temmelig mange arbejdere, som er kommet meget hårdt i klemme. Jeg vil kort nævne, at en 51-årig arbejdsmand to gange af arbejdsformidlingen bliver flyttet fra Midtjylland til København. Der er i dette tilfælde tale om en mand med en ødelagt ryg, og lægerne har indstillet, at de skulle kunne godkende det arbejde, som manden skulle have. Men ikke des mindre bliver manden frataget sin arbejdsløshedsunderstøttelse, da han kommer tilbage til Jylland og ikke har taget det anviste arbejde. Med påberåbelse af den urimelige paragraf dækker man sig ind under, at der er tale om arbejdsvægring. Der er ikke mange sådanne eksempler, men de er der; de rammer hårdt, og de rammer hårdt hver eneste gang de rammer.

Ud over det, som jeg lige her har ridset op, er der naturligvis også de andre ting, der kommer ind, som er blevet nævnt heroppefra tidligere fra min side, når vi har behandlet forslag af lignende karakter. Der er den meget uheldige sortlistning. Hvis arbejdsanvisningen kommer tilbage til fagforeningerne, kan den være et bedre redskab i lønkampen. Samtidig må det fastslås, at anvisning af arbejde naturligvis må ske i den rækkefølge, hvori man er blevet arbejdsløs.

Vi vil naturligvis være med til at drøfte det foreliggende forslag sammen med alle de øvrige forslag ud fra de retningslinjer, som jeg her har præciseret.

Bach (FP):

Ja, nu skal jeg ikke gøre det sværere for hr. Ingomar Petersen, men jeg må nu lige komme med nogle bemærkninger. For det første ved vi alle sammen, at arbejdsformidlingen i øjeblikket koster ca. 90 mill. kr., og desuden gør papirdyngen i den statslige